

Slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie (pondelok, 9. decembra)

Rozjímanie na slávnosť
Nepoškvrneného počatia Panny
Márie. Navrhované témy sú:
dogma o Nepoškvrnenom
počatí Panny Márie; krása
svätého života; volaní k životu
viery, nádeje a lásky.

09.12.2024

„MÁRIA, sláva vesmíru, ty, dcéra Svetla večného, tvoj Syn ťa vopred uchránil pred škvrnou hriechu každého“[1]. Dnes spolu s celou Cirkvou oslavujeme svätosť Márie, ženy z Nazareta, ktorá dostala všetky dary a ovocie Ducha Svätého.

Kresťanskí spisovatelia od najstarších čias označovali Pannu Máriu za *novú Evu*, uvedomujúc si, že je osobitným spôsobom spojená s *novým stvorením* sveta, s dielom vykúpenia. Pápež Pius IX. definoval dogmu o Nepoškvrnenom počatí Panny Márie 8. decembra 1854 bulou *Ineffabilis Deus*.

Ústredná formula dokumentu, ktorá jasne definuje vieru Cirkvi, znie:

„učenie, že preblahoslavená Panna Mária v prvom okamihu svojho počatia bola jedinečným milostivým privilegiom všemohúceho Boha, s ohľadom na zásluhy Ježiša Krista, Spasiteľa ľudského pokolenia, uchránená od akejkoľvek poškvvrny

dedičného hriechu, je od Boha zjavené, a preto ho musia všetci veriaci pevne a stále veriť“[2].

Prvé čítanie Omše predstavuje jeden z biblických textov, ktoré pápež cituje v bule: príbeh o vyhnaní našich prvých rodičov z raja po prvotnom hriechu. Rozprávania však obsahuje aj oznámenie plné nádeje. Pán sa obracia na pokúšajúceho hada a hovorí: „Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou, medzi tvojím potomstvom a jej potomstvom, ono ti rozšliape hlavu a ty mu zraníš pätu“ (Gn 3, 15). Tento úryvok sa nazýva *protoevanjelium*, pretože je prvým ohlasovaním našej spásy.

Svätý Ján Pavol II. poznamenal, že text knihy Genezis „tradične inšpiroval mnohé zobrazenia Nepoškvrneného počatia, ktoré drví hada pod nohami (...). Tento preklad nezodpovedá hebrejskému textu, v ktorom to nie je žena, kto šliape

hadovi na hlavu, ale jej potomstvo, jej potomkovia. Tento text teda nepripisuje víťazstvo nad satanom Márii, ale jej Synovi. Avšak vzhľadom na to, že biblické počatie zavádza hlbokú solidaritu medzi prarodičom a potomstvom, zobrazenie Nepoškvrneného počatia, ktoré rozdrví hada nie svojou vlastnou cnosťou, ale milosťou Syna, je v súlade s pôvodným významom úryvku“[3].

PREFÁCIA svätej Omše uvažuje o tajomstve, ktoré spája Máriu so vznikom Cirkvi: „Ty si uchránil preblahoslavenú Pannu Máriu od poškvvrny dedičného hriechu a naplnil si ju svojou milosťou, aby bola dôstojnou matkou tvojho Syna a počiatkom i obrazom Cirkvi, jeho krásnej nevesty bez vrásky a poškvvrny“[4]. Od nepoškvrneného

počatia Panny Márie, tohto historického momentu, ktorý si dnes s radosťou pripomíname, sa začína čas Cirkvi, ktorý je naším časom.

Všetci sme povolaní napodobňovať svätosť našej Matky. Keď však uvažujeme o tomto pozvaní, možno sa v našich mysliach objavuje „podozrenie, že človek, ktorý vôbec nehreší, je v podstate nudný; že v jeho živote niečo chýba: dramatický rozmer autonómnosti“[5]. Hoci vieme, že to nie je pravda, možno nás prenasleduje obava, že v istom zmysle sa staneme plne ľudskými len vtedy, keď zažijeme to napätie, ktoré akoby v živote Panny Márie chýbalo.

„Keď sa však pozrieme na svet okolo nás, vidíme, že to tak nie je, že zlo človeka vždy otrávi, nepozdvihne, ale poníži a zneváži; neurobí ho väčším, čistejším a bohatším, ale poškodí ho a zmenší. V deň Nepoškvrneného počatia sa musíme

naučiť skôr toto: človek, ktorý sa úplne odovzdá do Božích rúk, sa nestáva Božou bábkou, tupým a konformným človekom; nestráca svoju slobodu. Iba človek, ktorý sa úplne odovzdá do Božích rúk, nachádza skutočnú slobodu, veľkú a tvorivú šírku slobody dobra“[6]. Stručne povedané, človek, ktorý kráča po stopách našej Matky, nachádza seba samého a môže sa priblížiť každému človeku.

To je Boží sen, ktorý sa nám zjavuje v dnešnom evanjeliu, keď Mária dostáva správu o svojom povolaní (Lk 1, 26-38). A je to tiež vyjadrenie tajomného Božieho plánu pre každého človeka. Ako hovorí svätý Pavol v druhom čítaní svätej Omše: „Veď v Kristovi si nás vyvolil ešte pred stvorením sveta, aby sme boli pred jeho tvárou svätí a nepoškvrnení v láske“ (Ef 1, 4).

„ANJEL vstúpil do jej prítomnosti a povedal: *Raduj sa, milosti plná, Pán je s tebou*“ (Lk 1, 28). Poznať Božie plány je dôvodom na radosť. Podieľať sa na nich je cesta k šťastiu na zemi i v nebi. Môžeme povedať, že v tomto anjelskom pozdrave sú dva podstatné aspekty: na jednej strane pozvanie k radosti, pretože Boží Syn ohlásený v Genezis sa má vteliť; na druhej strane je tu potvrdenie plnosti Máriinej milosti, kde sa nám zjavuje, že Panna je úplne svätá, čo sa v nej prejaví v plnosti viery, nádeje a lásky.

Aj my chceme byť naplnení vierou a žiť podľa Božích plánov. Chceli by sme mať vieru, ktorá vždy zostane a ktorá sa plodne prejaví, keď nás bude sprevádzať bolesť a ťažkosti.

„Všimnite si, že hoci Boh chcel povýšiť svoju Matku, je isté aj to, že počas svojho pozemského života nebola Mária ušetrená ani bolesti, ani únavy z práce, ani temnoty vo viere“[7]. Aj my chceme žiť v nádeji,

pretože sme si istí, že sa podieľame na víťazstve Vykupiteľa. Tak ako apoštolov oživila nádej, keď videli Ježišovu slávu na Táboře, tak aj my, keď kontemplujeme tú, ktorá je plná milosti, sme naplnení optimizmom v našom poslaní, aj keď ľudsky povedané, prežívame ťažšie obdobie. „V ťažkých chvíľach nech je Mária, Matka, ktorú nám všetkým daroval Ježiš, vždy schopná podporiť naše kroky, nech vždy hovorí našim srdciam: *Vstaňte, pozerajte dopredu, pozerajte k obzoru*, pretože ona je Matkou nádeje“[8].

Nakoniec prosíme Pannu Máriu, aby nám od svojho Syna Ježiša vyprosila väčšiu lásku, aby sme zintenzívnili svoju lásku k Bohu a k druhým. Tým, že sme deťmi takej dobrej Matky, budeme sa podobáť jej Synovi, ktorý prechádzal po zemi a konal dobro a zapáľoval v srdciach stále nové a účinné svetlo Božej milosti.

[1] Liturgia hodín, slávnosť
Nepoškvrneného počatia
Preblahoslavenej Panny Márie,
hymnus na ranné chvály.

[2] Pius IX, *Ineffabilis Deus*, bod 18.

[3] Svätý Ján Pavol II, *Audiencia*, 29-V-1996.

[4] Prefácia *O tajomstve Panny Márie
a Cirkvi*, z Omše na slávnosť
Nepoškvrneného počatia
Preblahoslavenej Panny Márie.

[5] Benedikt XVI, *Homília*, 8-XII-2005.

[6] Ibid.

[7] Svätý Josemaría, *Íst s Kristom*,
bod 172.

[8] František, *Audiencia*, 10-V-2017.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/8-
decembra-neposkvrnene-pocatie-
panny-marie/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/8-decembra-neposkvrnene-pocatie-panny-marie/) (13.08.2025)